

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/25/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117012347
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8117012347.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.10.2019 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku na podklade odvolania okresného prokurátora z r u š u j e v rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/128/2017 zo dňa 21.02.2019 výrok o treste u obžalovaného T. P..

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému T. P. - nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F. - A.
Q., ul. Q. č. XXXX/XX,

u k l a d á

Podľa § 245 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona výkon uloženého trestu odňatia slobody p o d m i e n e č n e odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona u r č u j e skúšobnú dobu na 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného T. P. proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/128/2017 zo dňa 21.02.2019.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/128/2017 zo dňa 21.02.2019 boli obžalovaní F. C. a T. P. uznaní vinnými z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 29.12.2016 okolo 03:30 hod. v Prešove na križovatke ulíc Čergovská - Magurská po predchádzajúcej vzájomnej dohode spôsobili požiar osobného motorového vozidla značky Y. Y EČV:

Q. XXX W., Vin: K zaparkovaného pri pravom obrubníku rohu križovatky v smere od ulice Čergovskej, čím vyššie uvedeným konaním došlo k rozsiahlemu poškodeniu interiéru osobného motorového vozidla vrátane obhorenia karosérie vozidla, čím týmto konaním bola spôsobená škoda poškodením motorového vozidla vo výške 2.946,- EUR v neprospech majiteľa motorového vozidla U. F.,

za čo bol obžalovanému T. P. podľa § 245 ods. 2 Tr. zákona s použitím v § 56 ods. 1, 2 Tr. zákona uložený peňažný trest vo výmere 300,- eur a podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť zmarený, mu bol ustanovený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov.

U obžalovaného F. C. súd podľa § 44 Tr. zákona upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/59/2017 zo dňa 15.06.2017 v trvaní 3 rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 3 rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním počas skúšobnej doby, pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovaní F. C. a T. P. boli zaviazaní, aby poškodenému U. F. nahradili spoločne a nerozdielne škodu vo výške 2.946,- eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie ihneď po jeho vyhlásení obžalovaný T. P. a okresný prokurátor dňa 22.02.2019.

Obžalovaný v dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu po rekapitulácii výrokov napadnutého rozsudku uviedol, že spáchanie trestného činu od začiatku trestného stíhania a vznesenia obvinenia popiera a odmieta tvrdenia, aby spoločne s obž. F. C. podpálil motorové vozidlo zn. Y. Y. EČ: Q. XXX W.. Tieto jeho tvrdenia potvrdzuje po ukončení vyšetrovania aj samotný návrh vyšetrovateľa PZ zo dňa 29.09.2017 na zastavenie trestného stíhania, v ktorom okrem iného konštatuje, že „Aj napriek vykonanému vyšetrovaniu sa nepodarilo obvineným poškodenie (podpálenie) vozidla Y. Y. preukázať. Iný dôkaz, ktorý by jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukazoval spáchanie skutku sa nepodarilo získať. Vzhľadom k tomu, že nie je preukázané, že skutku sa dopustili obvinení F. C. a T. P., navrhujem trestné stíhanie zastaviť podľa § 215 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.“ Z výsledkov vykonaného dokazovania pred súdom na hlavnom pojednávaní, a to výsluchom svedkov (W., D., F., W.), listinných dôkazov, ako aj znaleckým posudkom Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru (ČEZ: PPZ-KEU-KE-EXP-2017/31) z 18. januára 2017, bolo nepochybne preukázané, že neexistuje čo len jediný zákonný a vierohodný, či už priamy alebo nepriamy dôkaz, ktorý by ho usvedčoval zo spáchania skutku, za ktorý ho obžaloba viní spoločne s obž. F. C.. Znalecký posudok vypracovaný Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ prijal záver, že nie je možné určiť ohnisko ani príčinu vzniku požiaru a nebola zistená prítomnosť žiadnych horľavín (horľavých kvapalín). Zo zápisnice z obhliadky motorového vozidla zo dňa 31.05.2017 vyplýva, že neboli zistené a zaistené žiadne kriminalistické stopy. Zo záverov posudku, ale aj obhliadky motorového vozidla, nebolo teda potvrdené podpálenie vozidla spôsobom, ako to opísala svedkyňa P. W. (naliatie benzínu alebo čo, a tak ho zapálili). O skutku sa vraj mala dozvedieť od obž. C., pretože ona nebola jeho priamym svedkom. Jeden nepriamy dôkaz, aj to nedôveryhodný, ktorým je výpoveď svedkyne W., predsa nemôže postačovať na preukázanie dokazovanej skutočnosti. Dôkaznú silu má len v spojení s inými dôkazmi, ktoré v danej veci nielenže absentujú, ale ani neexistujú, pretože žalovaného skutku sa nedopustil. Navyše každý nepriamy dôkaz musí byť nepochybne preukázaný. Nezhody medzi svedkom D. a ním približne jeden rok pred skutkom s určitosťou nie sú takýmto dôkazom, ktorý by mal nepochybne potvrdzovať výpoveď svedkyne W., ktorej vierohodnosť je značne pochybná. Ani možný motív, o ktorom sa zmieňuje súd prvého stupňa, poškodiť vozidlo, ktorého vlastníkom nie je D., nemá žiadne logické vysvetlenie o správnosti takéhoto úsudku. Okrem toho ani nemal vedomosť o tom, že predmetné vozidlo mal v užívaní D. D.. Podľa platnej judikatúry nepriame dôkazy musia tvoriť sústavu - harmonický celok. Medzi každým nepriamym dôkazom a dokazovanou skutočnosťou musí byť príčinný vzťah. Súvislosť medzi nepriamym dôkazom a dokazovanou skutočnosťou sa musí zisťovať. Každý nepriamy dôkaz musí byť nepochybne preukázaný. Sústava nepriamych dôkazov musí byť uzavretá, to znamená, že dôkazy musia vo svojom súhrne viesť k jedinému záveru a musia vylučovať iný záver. Súhrn nepriamych dôkazov na preukázanie viny obvineného musí tvoriť logickú a ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa doplňujúcich dôkazov, ktoré vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti zažalovaného skutku a z jeho spáchania usvedčujú obvineného, ale súčasne vylučujú možnosť akéhokoľvek iného záveru (R 38/1968,

R 29/1971). K nedôveryhodnosti svedkyne W. je potrebné uviesť, že o podpálení vozidla sa mala dozvedieť od F. C., ktorý sa jej vraj mal priznať, že vozidlo podpálili spoločne s T. P., pričom o tomto priznaní sa dozvedela v čase, keď sa jej F. C. nebezpečne vyhrážal a obmedzoval ju na osobnej slobode, a to v období najmenej od 19.12.2016 do 18.01.2017, za čo bol aj právoplatne odsúdený tunajším súdom vo veci sp. zn. 4T/59/2017. Teda je s určitosťou vylúčené, aby k takémuto priznaniu zo strany obžalovaného C. došlo v období, keď bol trestne stíhaný a aj odsúdený práve kvôli svedkyni W.. Naviac obaja s obž. C. zhodne popreli pravdivosť jej výpovede, ale aj obvinenie zo spáchania skutku, ktorý im obžaloba kladie za vinu. Aj svedok W. na hlavnom pojednávaní dňa 10.05.2018 na otázku prokurátora uviedol, že o podpálení auta sa rozprávali so svedkyňou W., ale ona mu mala povedať, že o tom podpálení nevie nič. Po prečítaní výpovede z prípravného konania uviedol : „Ale na to, že mi povedala, že F. sa jej priznal, že podpálil auto, na to si ja už nespomínam teraz.“ Tiež poukázal na výpoveď obž. C. z prípravného konania, v ktorej uviedol, že nie je pravdou, aby sa priznal k podpáleniu vozidla P. W. a O. W., a tiež pred policajmi, keď bol zadržaný a umiestnený do cely policajného zaistenia kvôli svedkyni W., kedy sa vykonávali vyšetrovacie úkony v trestnej veci nebezpečného vyhrážania a obmedzovanie osobnej slobody vo vzťahu k menovanej. Podľa jeho vyjadrenia mu policajti „podhodili“ na podpísanie priznanie k podpáleniu vozidla, ktoré on nečítal, ako nečítal ani ostatné množstvo písomností, ktoré mu dali na podpis v súvislosti s prebiehajúcim vyšetrovaním, a to z dôvodu, že bol v zlom psychickom stave hlavne kvôli duševnej poruche v kombinácii s alkoholom, na ktorú sa v minulosti liečil a naďalej lieči. Uvedené okolnosti teda nepochybne znižujú dôveryhodnosť výpovede svedkyne W., ktorej tvrdenia o podpálení vozidla nepotvrdzujú ani závery znaleckého posudku vypracovaného Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru. Nie je preto ani zrejmé, na základe akých zabezpečených dôkazov a preukázaných skutočností súd prvého stupňa vyhodnotil jej výpoveď za pravdivú, keďže obž. C. od počiatku popiera spáchanie skutku, a tiež aby sa mal svedkyni k jeho spáчанию priznať. Naviac jej výpoveď nebola žiadnym iným dôkazom potvrdená ani preukázaná, preto výpovede svedkyne W. v priebehu celého konania nie je možné vyhodnotiť inak, ako jej zjavnú snahu jednoznačne poškodiť obž. C. za násilie, ktoré na nej v minulosti páchal a bol za to aj právoplatne odsúdený. Preto aj úvahy o možnom motíve, na ktoré poukazujú už v predchádzajúcej časti odôvodnenia nie sú právne relevantné, nakoľko tiež neexistuje jediný vierohodný a zákonný dôkaz, ktorý by jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností usvedčoval zo spáchania skutku jeho ako obžalovaného. Dôkazy, o ktoré súd prvého stupňa opiera svoje skutkové zistenia, neboli ním správne vyhodnotené predovšetkým z hľadiska ich pravdivosti a vierohodnosti bez založenia na logickom úsudku. Na základe uvedeného preto navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Okresný prokurátor v odvolaní vyhodnotil uložený peňažný trest vo výmere 300,- eur ako neprimerane nízky. Ak okresný súd konštatuje vo svojom rozhodnutí, že obžalovaný doposiaľ súdne trestaný nebol, tak z odpisu registra trestov je evidentné, že v ňom má 3 záznamy, naposledy bol odsúdený 28.10.2011 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a iné a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Z výpisu evidencie priestupkov vyplýva, že v období od 11.12.2011 do 11.05.2017 spáchal viacero priestupkov. Obžalovaný T. P. sa k trestnému činu nepriznal a vo vzťahu k trestnej činnosti je potrebné poukázať na motív konania ako aj následky trestného činu. V zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, a súčasne odradí iných od páchania trestných činov. Je toho názoru, že uloženie peňažného trestu vo výmere 300,- eur je trestom neprimerane miernym, a preto navrhol po zrušení výroku o treste uložiť obžalovanému T. P. prísnejší peňažný trest alebo trest odňatia slobody s podmienenečným odkladom jeho výkonu na primeranú skúšobnú dobu.

Na podklade takto riadne a včas podaných odvolaní obžalovaným a prokurátorom ako osobami na to oprávnenými krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie obžalovaného T. P. nie je dôvodné a odvolanie prokurátora je opodstatnené.

V prvom rade odvolací súd preskúmal procesný postup konajúceho súdu z pohľadu jeho súladnosti so zákonom. Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa ku skutku kladenému mu obžalobou za vinu, mal možnosť vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, navrhopať

vykonanie ďalších dôkazov, ktoré by jeho vinu zmierňovali, resp. vyvracali, ako aj predniesť argumenty o jeho nevine v rámci záverečnej reči a posledného slova, pričom v konaní bol zastúpený obhajcom, ktorý uplatňoval reálne práva obžalovaného na obhajobu. To preukazuje, že práva na obhajobu boli dodržiavané.

Následne odvolací súd preskúmaval výrok o vine, ktorý konajúci súd opieral o skutočnosti plynúce z obsahu dôkazov vykonaných podľa pravidiel stanovených procesným predpisom. Po vyhodnotení dokazovania v súlade so zásadou stanovenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku vyvodil, že mal bez dôvodných pochybností preukázané, že dňa 29.12.2016 pred 04,00 hod. v Prešove na križovatke ulíc Čergovská a Magurská bol cudzou osobou spôsobený požiar osobného motorového vozidla značky Y. Y. EČV: Q. XXX W., ktorá skutočnosť bola dokázaná výpoveďami svedkov U. F. ml., U. F. st., D., či zápisnicou o obhliadke miesta činu a zápisnicou o obhliadke motorového vozidla.

Tento záver konajúceho súdu je v úplnej zhode nielen s označenými dôkazmi, ale tiež aj s obsahom odborného posudku k príčine požiaru podaného OR HaZZ v Prešove dňa 29.12.2016, z ktorého je zrejmy čas nahlásenia požiaru o 04,28 hod. s popisom umiestnenia požiaru v interiéri osobného motorového vozidla vpredu na mieste vodiča, na ktorom bolo rozbité bočné predné sklo.

Konajúci súd na podklade výpovede svedkyne P. W. a svedka O. W. uzavrel, že požiar spôsobili úmyselným konaním ods. F. C. a obž. T. P.. Vyhodnotenie výpovede oboch menovaných svedkov konajúcim súdom je logické a v súlade s ďalšími zabezpečenými dôkazmi. Presentované úvahy o preukázaní viny aj obž. T. P. majú svoju vnútornú logiku a aj keď sú založené na nepriamych dôkazoch, možno z nich vytvoriť ucelenú sústavu na seba nadväzujúcich skutočností časovo aj o priebehu skutkového deja. Tieto dôkazy sú použiteľné pri ustálení skutkového stavu a ich spochybnenie obhajobou nemá základ vo výsledkoch vykonaného dokazovania.

Vzhľadom na obsah uplatňovaných odvolacích námietok obžalovaným T. P. na tomto mieste odvolací súd poznamenáva, že skutočností ohľadne spôsobu podpálenia auta uvádzané svedkyňou P. W., ktorá nevidela auto, sú v zhode s objektívne zistenými skutočnosťami na mieste požiaru. Menovaná svedkyňa vo výpovedi reprodukovala tvrdenie ods. F. C., že auto combi čiernej farby podpálil spoločne s obž. T. P. tak, že rozbili na ňom okno, potom tam naliali benzín a podpálili ho, o čom jej v ranných hodinách dňa 30.12.2016 po návrate domov povedal práve ods. F. C.. Z obhliadky motorového vozidla, ako aj z odborného vyjadrenia OR HaZZ bez pochyb možno zistiť, že na OMV zn. Y. Y. combi čiernej farby bolo rozbité bočné predné sklo, interiér bol poškodený požiarom a za miesto požiaru bol určený priestor v interiéri vozidla vpredu v mieste pre vodiča. Objekt požiaru a spôsob vzniku požiaru korešponduje objektívnym zisteniam, čo zakladá logicky úsudok, že ods. F. C. oznámil skutočnosť o založení požiaru svedkyňi P. W., s ktorou v tej dobe býval. Ani zistenie, že menovaná svedkyňa podala trestné oznámenie na ods. F. C. z dôvodu vyhrážania sa jej osobe, za čo bol ods. F. C. aj odsúdený, nemôže spochybníť výpoveď menovanej svedkyne práve s poukázaním na objektivizáciu jej tvrdení. Ak by ods. F. C. nebol na mieste vzniku požiaru, nemohol by uviesť priebeh skutkového deja, v ktorom bol obsiahnutý nielen objekt požiaru ale aj spôsob jeho vzniku, o čom informoval svedkyňu, ktorej v tej dobe dôveroval. Ak by svedkyňa nedisponovala takýmito informáciami priamo od osoby, ktorá bola na mieste činu, neopísala by uvádzané skutočnosti v zhode s objektívnymi zisteniami na mieste činu. S poukázaním na uvedené potom odvolací súd vyhodnotil obhajobné námietky obžalovaného, že výpoveď svedkyne P. W. je nevierohodná, za neakceptovateľnú.

Získané informácie o podpálení motorového vozidla obsahujú aj ďalšiu skutočnosť a tou je, že na tomto čine sa spolupodieľal aj obžalovaný T. P..

Z výsledkov vykonaného dokazovania, predovšetkým z výpovedí obž. T. P. a ods. F. C. nevyplýva ani len náznak, aby medzi sebou mali rozpory, naopak ide o kamarátov poznajúcich sa od detstva, čo svedčí o tom, že ods. F. C., pokiaľ popisoval podpálenie motorového vozidla svedkyňi P. W. za účasti aj obž. T. P., vypovedal jej o okolnostiach, ako sa odohrali, pretože nemal žiadny motív, pre ktorý by nepravdivo označil za páchatel'a aj T. P..

Ods. F. C. bol v kritickú noc videný svedkom O. W. v spoločnosti obž. T. P., čo poukazuje na to, že boli v kontakte v deň, kedy došlo k podpáleniu auta, pričom tvrdenie ods. F. C. prezentované svedkyňi P. W., že obž. T. P. mu dal za podpálenie vozidla, resp. účasť na ňom 500,- eur, zodpovedá zasa výpovedi svedka

O. W., ktorému ods. F. C. požičal dňa 29.12.2016 najprv sumu 30,- eur a následne dňa 30.12.2016 mu požičal ďalšiu finančnú čiastku 80,- eur, hoci predtým nemal žiadne peniaze. Menovaný svedok tiež vyvrátil, aby ods. F. C. videl z balkóna bytu svedkyne P. W. horiace auto, keďže poznal miesto umiestnenia bytu ako aj miesto, kde bolo podpálené vozidlo. Ak aj tento svedok zmenil výpoveď vo vzťahu k tvrdeniam P. W. o páchateloch tohto trestného činu, podľa názoru odvolacieho súdu došlo k tomu len z dôvodu zmiernenia narušenosti vzťahov medzi ním a ods. F. C., s ktorým bol pred svojou výpoveďou v prípravnom konaní kamarát.

Napokon nemožno opomenúť ani fakt, že medzi obž. T. P. a svedkom D. predsa len existoval konflikt, ku ktorému obaja vypovedali a ktorý bol vyhodnotený ako motív podpálenia vozidla. To korešponduje nielen výpovedi svedkyne P. W., ale aj výpovedi svedka O. W., ktorým svedkom dôvod podpálenia vozidla uviedol ods. F. C..

Z prezentovaných úvah, ktoré majú svoj základ v skutočnostiach obsiahnutých v zákonne vykonaných dôkazoch, i odvolací súd reagujúc na odvolacie námietky, ktoré nepovažoval za opodstatnené, uzavrel, že sú preukázané v dostatočnom rozsahu také rozhodné skutočnosti, ktoré tvoria základ pre vyslovenie viny obž. T. P.. Skutočnosť, že obžalovaný popiera spáchanie skutku, sama osebe nezakladá ani použitie zásady in dubio pro reo a ani nevyvracia skutočnosť preukazujúce jeho vinu plynúcu z nepriamych dôkazov, ktoré na seba nadväzujú a vytvárajú tak dostatočný podklad pre záver, že skutok spáchal aj obžalovaný T. P..

Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke kvalifikované ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona aj z dôvodu existencie kvalifikačného momentu, ktorým je spôsobenie väčšej škody. Toto právne posúdenie skutku zodpovedá zákonu.

Konajúci súd pri ukladaní trestu vychádzal z doterajšieho spôsobu života, predovšetkým zo zistenia, že obžalovaný bol trikrát súdne trestaný, ale na tieto odsúdenia neprihliadal, pretože boli zahladené, pričom v evidencii priestupkov má 28 záznamov. Konajúci súd nezistil žiadne poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti a preto trestná sadzba stanovená zákonom v rozmedzí sankcie odňatia slobody na 6 mesiacov až 3 roky nebola upravovaná. Podľa názoru konajúceho súdu účel trestu sa môže u obžalovaného dosiahnuť aj uložením peňažného trestu vo výmere 300,- eur, pretože pri ukladaní trestu súčasne vzal na zreteľ i to, že obžalovaný zaviazal k náhrade škody vo výške 2.946,- eur.

S vyslovenou úvahou o zabezpečení účelu trestu uložením peňažného trestu pri dolnej hranici jej výmery sa odvolací súd nestotožnil a takto uložený trest považuje za neprimerane mierny nielen s poukazaním na okolnosti spáchania skutku a spôsobenia následku, ale aj so zreteľom na osobu obžalovaného, ktorý sa opakovane dopúšťa protiprávneho konania, o čom svedčí evidencia priestupkov a register trestov. V rámci hodnotenia osoby obžalovaného, jeho doterajšieho spôsobu života a s tým súvisiacim hodnotením možností jeho nápravy, na spáchanie trestných činov v minulosti môže prihliadať, hoci odsúdenia boli zahladené, pretože inštitút zahľadzenia nemá vplyv na existenciu uznania viny, ktorá deklaruje spáchanie trestného činu.

Vychádzajúc zo zistenia o páchaní protiprávnej činnosti obžalovaným T. P. odvolací súd uzavrel, že pre nápravu obžalovaného z hľadiska individuálnej prevencie a to berúc do úvahy aj okolnosti spáchania skutku a jeho závažnosť, ktorú považuje odvolací súd za vyššiu práve so zreteľom na okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný (podpálenie auta v obytnej zóne, čo poukazuje na bezohľadnosť a určitú dávku agresie), je potrebné uložiť trest odňatia slobody, ktorého výkon podmienične odloží, pretože nepovažuje nateraz za nevyhnutný výkon trestu odňatia slobody obmedzením osobnej slobody. Náprava obžalovaného sa tak bude realizovať pod hrozbou výkonu trestu a obžalovaný sa bude musieť aktívne spolupodieľať na svojej prevýchove. To znamená, že obžalovaný má viesť riadny život a nedopustiť sa žiadneho protiprávneho konania, ktoré by zakladalo nariadenie výkonu trestu. Takto uložený trest bude preventívne pôsobiť aj na iných, aby ich odradil z páchania trestnej činnosti, a súčasne vyjadruje morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

V zmysle základných zásad ukladania trestu stanovených v § 34 Tr. zákona za primeraný trest odvolací súd vyhodnotil trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, pri dolnej hranici zákonnej sadzby, ktorý podmienične odložil na skúšobnú dobu 18 mesiacov, ktorá doba je nevyhnutná pre preukázanie správania sa obžalovaného, či hrozba výkonom trestu postačovala na jeho prevýchovu.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného ako nedôvodné a odvolanie prokurátora ako opodstatnené, na podklade ktorého sprísnil obžalovanému T. P. trest za spáchaný prečin poškodzovania cudzej veci.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.